

1866

Kassa, 1865 december 24.

103. szám.

Harmadik évfolyam.

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Hirdetési díja:

Egy négyszer hasábozott garmon sor 5 kr. — Bélyegdíj minden bejelentés után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

A hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalban utasítandók.

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:

Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal: Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Előfizetési felhívás

„FELVIDÉK“

1866. évi folyamára.

Lapunk bővebb tartalommal s az előfizetők arányához képest nagyobb alakban fog megjelenni hetenkint kétszer:

csütörtökön és vasárnap

Hozni fogja az országgyűlési tárgyalásokat, megyei közügyek, s hatósági intézkedéseket stb. stb.

Előfizetési ára csak az eddigi marad.

Egész évre jan.—decz. 8 frt.

Fél évre jan.—jun. 4 frt.

Észrevételek a biztosító társulatok eljárása körül.

A biztosító társulatokat hazánkban oly intézeteknek szeretném tekinteni, melyek daczára annak, hogy a nép legalsóbb rétegeiben is otthonosak lennének, s illetőleg azok működéseit ott is bizalommal fogadtatnának; még is szilárd következettség, és a kötelezettség pontos teljesítése tekintetéből mindenhi előtt közzírteként erősen megtámadhatlanul, s bizalom teljes tiszteletben állnának.

E társulatok nemes célja ellen nem csak hogy mit sem szólhatok sőt üdvös voltát lekintve, honfiai kötelességemnek tartom azok működését elősegélni, de igen is van ellenvetésem a módok, s illetőleg azoknak alkalmazása iránt, melyek által a cél elérteni óhajtatik.

Nem akarom azt állítani: hogy ugyanazon egy eljárás követetik egész hazánkban, mert ez alkalommal csak Gömörmegyében törtétekről, melyeknek szem- és fűtanuja voltam, akarok emlékezni.

A folyó évi tavasz és nyár folytán egész csapata érkezett meg megyénkbe holmi mozgó ügynökköknek kik a nélkül hogy csak a járási hatóságoknál is jelentették volna magukat, s illelőleg azok segélyét kérték volna ki, — mely tölők bizonyára meg nem tagadtatott volna bebarangolták a társulat tekintélyét lealázó modorban. A legfélreesebb helységeket is, hogy tömeges és életbiztosításokat szeressezen egyik vagy másik társulat számára, gyalázván minden más társulatot, egyedül a magokét akarván kiemelni.

Ily egyének, kiknek a nép soha hírüket sem hallotta, hogy kívánhatták hogy az bizalommal viseltessék irányukba, s nekik a mostani pénzsűk világban még pénzt is adjon? De még egy felvilágosodott ember is megfontolja vajjon adhat-e valamit egy ismeretlen ember aláírására, főleg midőn arról sincs biztosítva, hogy azon alótta a szemtelenségig fecsegő ember ugyan az-e kinek magát lenni állítja.

Ezen eljárás által nem csak hogy a cél nincs elérve, de magának az intézetnek hite is csökken, mert hogy viseltessünk bizalommal oly társulat iránt, melynek állítólagos ügynökei iránt nem viseltetünk azzal.

Hogy a nép a biztosító társulatok üdvös voltáról

felvilágosítsák igen helyén találok, de történjék az a nép előtt bizalommal bíró egyének által, s akkor a cél el lesz érve, mert nem csak hogy a társulatnak nagyobb díjösszegek fognak befolyjni; de a nép is felismervén a társulat által neki ajánlott elnököt, vagyonát, s ez által jólétét, biztosítani igyekezni fog.

Nem kevésbé árt a társulatoknak az is, hogy a biztosítási díj iránt alkuba ereszkednek. Mért ne lehetne, — már csak a társulat szilárd jellemének fenntartása égett is, — egy bizonyos díjösszeg — tekintettel a biztosítandó tárgy minéműségére, meghatározva, melyen aztán az ügynök szeszélye nem változtathatna?

Az üzlet szilárd jelleme, — s ígéreteinek szigorú következettsége nyerheti meg egyedül a bizalmat és más semmi. Sajó.

Országgyűlési tudósítások.

A felső-ház ülése december 18.

A folyó hó 18-án tartott ülésben báró Wenckheim Béla békési főispán lelkes eljenzéseket fogadott indítványára, egy küldöttség menesztetik Bécsbe, hogy f. hó 24. — mint legmagasabb Asszonyunk születése napján — adja át Császárné Ő Felségének a főrendek hódolatát, azon szívbélihajtással egyetemben, vajha Ő Felségét minél előbb hazánk kebelében üdvözölhetnők.

A küldöttség vezetését főtárnokmester Ő exlja vállalván el — miután a főrendek érzelmeinek tolmácsolására bihronok herceg-primás Ő eminentijája felkérlet követkedő főrendi urakat szólított fel a küldöttségbeni részvételre: indítványozó b. Wenckheim Béla békési főispán, Jankovics László somogyi főispán, a temesi g. n. e. püspököt, gr. Eszterházy Pált, gr. Szapáry Antalt, gr. Teleki Sándort, gr. Széchenyi Gyulát.

A képviselő-ház ülései.

A képviselőház mind a 9 osztálya f. hó 18-én kezdé meg igazolási munkáját, melynek eredménye lett, hogy 261 képviselő igazoltnak találtatott, s így a ház megalakulhat.

Folyó hó 19-én több képviselőnek irásban bejelentett kívánsága folytán, a képviselőház a korelnök által zárt-tanácskozmányra hivatott össze; — mely alkalommal Lónyay Menyhért indítványozá, hogy figyelemmel Császárné és Királyné Ő Felségének f. hó 24-re eső születésünnepe, mely alkalommal a főrendi tábla saját kebeléből választott egy küldöttséggel járul Ő Felsége üdvözlésére, a képviselőház is csatlakoznék a hódolat és tisztelgés és nyilatkozásához, s részéről szintén neveztetnék ki egy üdvözlő küldöttség, mely társulva a főrendi küldöttséghez, Császárné Ő Felsége előtt a ház jókívánatait és üdvözlését tolmácsolná.

Az indítvány egyhangulag és lelkesedve fogadtatott el; a küldöttség tagjaiul, Bernáth Zsigmond korelnök elnökség alatt, Damaszkín János, Széchenyi Béla gróf, Victorisz L., Dániel Pál, Faur János és Bencsik György képviselők kikiáltattak. Az elnök által a ház nevében mondandó üdvözlőbeszéd a házzal közölni fog.

Folyó hó 20-án nyilvános ülés tartatott, melyben az osztályok előadói az igazoltnak talált képviselők névsorát felolvastván, s a ház az osztályok által egyenként előterjesztett igazolási jelentéseket helyeslően, a névszerint felolvastott képviselőket (összesen 246) a ház igazolt tagjainak jelenti ki; s miután ezek számából kiltunt, hogy a ház a megalakulhatóság tag-mennyiségével bír, elővetetett a napi rend második része, t. i. az elnökök és jegyzők választása.

Mielőtt azonban e cselekmény megkezdethetett volna, Bernáth Zsigmond korelnök, a jelen voltak méltó sajnálkozására, korelnöki szeket elhagyá, felhíván a házat, hogy az ülés tovább folytathatására a korban utánna következett szólítsa az elnöki tiszt tovább folytatására; az erélyes és közösen tisztelt korelnöket e lépésre ama tulszigorú jogi öntudatosság birta, hogy — választatása ellen kerülésből kérvény adatván be, az alakul-

lásnál, mint igazolt tag, nem szerepelhet, s így nem is elnökölhet.

A ház eljenzései közt elbucszott és eltávozott korelnök helyének elfoglalására a nálánál még idősebb Boczkó Dániel szólítottatott fel, ki ezuttal már nem kerülhetvén ki, mint a megnyitáskor; azt, mi számára a sors által fenntartatott, a ház buzdításai közt az elnöki szeket elfoglalá, s a képviselőket a választás cselekményének megkezdésére hívta fel.

A szavazás behajtott papirszelekkel és osztályonként történt; szavaztak először az elnökre; azután egy alelnökre (a második Erdély számára tartatott fenn), s végre 5 jegyzőre (egy ezek közül is Erdélyé) — s csupán igazolt tagok.

A szavazás eredménye következő:

A 224 szavazó közül az elnökségre kapott Szentiványi Károly 179 szavazatot; a többi szavazatok Ghiczy Kálmán, Klauzál Gábor, Tisza Kálmán s mások között oszlottak meg. Szentiványi Károly az általános szavazatok többség erejénél fogva, a ház hangos eljenzései közt elnökké kijelentetett.

A másodelnökségre gróf Andrassy Gyula kapott 185 szavazatot; a többi szavazatok h. Eötvös József, Lónyay Menyhért, Tisza Kálmán, Govove István és mások között oszlottak meg. Gr. Andrassy Gyula a jelen voltak zajos eljenei közt, e választás erejénél fogva másodelnöknek kikiáltatott.

A két elnök közül egyik sem lévén jelen, szeket el nem foglalá.

Jegyzőkül szavazás után megválasztattak: Csengeri Imre 202 szavazattal, Demitrievics Miklós 185 szavazattal, Joannovics György 172 szavazattal, Ráday László gróf 168 szavazattal, Tóth Vilmos 105 szavazattal.

A mai ülésben beszéltek: Nyári Pál, Zsedény Ede, Deák Ferencz, Szentkirályi Mor, Ghiczy Kálmán, Klauzál Gábor, Zsarnay Imre sat.

Folyó hó 1-én az elnök, alelnök és jegyzők elfoglalák helyeiket Szentiványi elnök és Andrassy Gyula alelnök beköszöntő beszédet tartottak.

A később történt, vagy még ezután törtéző választások igazolására a szabályok kilenczes bizottmány választását rendelik; ezt a Ház Deák Ferencz indítványára az igazolási kilencz oszály előadóból alakítá meg; ezen előadók, s így a kilenczes bizottmány tagjai következők: Csengeri Antal, Dedinszky József, Hollán Ernő, gr. Keglevich Béla, Királyi Pál, gr. Ráday László, gr. Szapáry Gyula, Várady Gábor, Zichy Antal.

A császárné és királyné Ő Felsége üdvözlésére kinevezett küldöttség a főrendi küldöttséghez csatlakozni utasítottat s minthogy a közelebbi alkalommal kinevezett küldöttségi elnök, Bernáth Zs., köbejött gyengélkedés miatt e szép tisztelet nem teljesíthet, közakarattal a ház másod elnöke, gróf Andrassy Gyula bizatott meg az alsóházi küldöttség vezetésével.

Az elmondandó üdvözlő beszédet illetőleg a ház azt hiszi, hogy a mennyiben az idő rövidsége ennek tárgyalását nem engedi meg, e jogának s illelőleg tisztelgés gyakorlását bizalommal ruházhatja kiküldött tagjaira.

Indítvány tétellett, hogy az olyan képviselők, kik ellen kifogások tételtek ugyan, de azokat az osztályok, mint alaptalanokat elutasítottak, még ezen ülésben igazoltassanak, hogy jogaik élvezetétől néhány elégedetlen nyugtalansága miatt tovább eltartoztatva ne legyenek; Bár minden oldalról jogosnak találtatott ez indítvány, de azért a megállapított napirend iránti tiszteletből figyelembe nem vételhetett.

A ház nyilvános üléseit egész 1866. évi január hó 10-ig elnapolta.

LEVELEZÉS.

Ungból, Nagy Berezna 1865 dec. 20. (A felvidéki porlázadás!) Tekintetes Szerkesztő Úr! Reményem, nem zárja el lapját egy igénytelen ember sorai előtt, melyeket az igazság és méltányosság fogalmánál fogva önvédelmemre bátorokodom közre bocsátani.

A „Felvidék“ 100. számában Markos György úr a nagy bereznai kép, választásról írván, a leveléhez csatolt mellékletben oly váddal illetetik igénytelen személyem, melyet el nem hallgathatok. *

* A választási eljárásra vonatkozó, s nyolcz oldalra terjedő czáfolatát nem közölhetjük. Szerk.

A melléklet ugyan is engem egyenesen bujtogatásuk, papok, kántorok elleni lázítással vádol a *megrészegített nép között!* A részeg és talán Kosztrínán történt, hol valami 500 ember számára 35 itce pálinkát rendeltem? mit az ottani zsidó is bebizonyíthat. Ennyi italtól annyi ember se meg nem részegszik, se föl nem bőszi, de ha az utonállás felbőszítette volna, arról M. úr kertesének kellene felelni, hanem hála Istennek a lyttaiak (nem 400, hanem legfőbb 200) voltak oly okosak, hogy a nagyobb szám előtt tágitottak. Vérengzés, több uri ember megdöntése koholmány, mert ha kapott is egyik másik valamit, azt ugyan 24 óráig sem nyögte. Uri emberről, az igaz egyről, tudom, hogy N. Bereznán megdöngteték, de miért? Azért, mert erőnek erejével azt akarta, hogy se Markost, se Csiket ne válaszzák, hanem az ő *becses személyét*, és sehogys sem kapacitálhaták afelel, *menyire becsülik őt* mint egy, hogy, mint hallottam, hol egyik, hol másik döfte oldalba, de bizony annak sem lett kutya baja is.

Hogy én papok, urak, kántorok ellen lázítottam volna az ellen elég legyen egy példát felhoznom. Az ós tuzscai lelkész úr egyike a melléklet aláíróinak, kántorjával együtt köztünk haladt el Kosztrínán, és mi nem-hogy bántalmaztuk volna, hanem még utat nyitottunk neki. Hiszen, ha az urakat, papokat stb. bántani akartuk volna, ott voltak Bereznán egy csomóban, senkinek semmi bántalma sem történt. Volt ott fegyelem urak! Csik személye megóvta a választási helyet minden bántalomtól, mire ha a mindenkép boszantott tömeg vetelemét volna, csudálni sem lehetne! — Még az az ablak betörés sem történik, ha M. úr cselédei a népet nem ingerlik ablakon át.

Végül elhagyva mind azon rémségeket, melyekkel a melléklet írói magok iránt talán szánalmat akartak ébreszteni, ha nem inkább neveltséget keltettek, csak azon pontot érintem, melyben a mondatik, hogy *ily életveszéllyel járó utonállás, rabló megátámadásról jobbnak láttuk a népet haza utasítani, semmint azt nyilvános életveszéllyel kiténni.* Ugyan kérem, kicsoda népet utasítottak haza? Mert hogy az örök népe csakugyan, volt Bereznán és szavazott, az a jegyzőkönyvből eléggé kitűnik.

Miért nem szavazott az egész Turja völgye? Azért, mert papjai látván, hogy Csiket akarják, a helyett, hogy alkotmányos jogaik gyakorlására duzzították volna, úgy ámitották el, minek mennének Bereznára iratni magokat, jó lesz az akkor is, ha majd választásra kell menni. Tovább, hogy Csik semmi áron sem fogadja el a képviselőséget. És ezek az egyszerű emberek inkább senkire sem kívántak szavazni, mint Csiken kívül más valakire. Így mondhatnám azt is, hogy M. úr egyik kertesé, a melléklet aláírója, alulírtnak 50 oszl. írtot akart adni, ha Csiktől el áll stb. De legyen elég ennyi: én bizony soha ennyit sem mondtam volna, ha M. úr levele önvédelemre nem kényszerít, mitől reményem a Tettes Szerk. úr nem tagadja meg lapja hasábjait.

Bereznay János.

Legfelsőbb kézirat.

Kedves Majláth főkancellárom!

Midőn kedvelt Magyarországom fővárosából távozzom, ezuttal is bensőleg indítva érzem magam kife-

TARCSA.

Nagy Frigyes szelenczéje.

(Történeti beszély.)

Ötödik pályamű.

(Folytatás.)

Jelige:

Győzzön a mi jobb.

Frigyes kit Voltaire Isten tagadó gunyai megvesztegettek — tágult kebellet tekintte a magas égre, s meghajtva büszke fejét sohajta:

— Igen te vagy öröktől fogva, véghetetlen, nagy bölcsességű és gondviselő Isten, te örökdél felettem e rémes órában, legyen áldott a te szent neved, átkozott és örült ki téged megtagad:

Aztán az atléthoz fordulva mondá:

— És te ki az Istenség kezében eszköz valál, s roppant erőfeszítéssel legyőzted ellenségemet; ki vagy te?

— Uram viszonzá szerényen a szabadító, — midőn veszélyben láttalak, én nem kértem ki vagy? — de segélyedre siettem, kérék te se kutasd kitémet, hisz látod hogy egy szerencsétlen csonka koldus vagyok.

Nem koldus, gazdag milliomos vagy — te fél kézzel többet tettél mint egy legio, te Poroszor szág királyt szabadítottad meg.

jezni legélenkebb elismerésem, melyet a hü ragaszkodás szívélyes tanúságai s a testvér-városok összes lakosainak készséges közreműködése által fentartott példás rend bennem felkeltettek.

Bizalommal jöttem, — fokozott bizalommal s a mielőbbi visszatérhetés reményével távozzom: mert erős hit lelkesít, hogy a nyilvánult érzelmek, s kölcsönös bizalom lényeges valósitása által ez örömapok Isten segélyével, egy áldásdús jövő kezdetét fogják jelzeni.

Kívánom, hogy tárnokmesterem mélyen érzett elismerésem e kifejezését az egész lakossággal azon biztosítás mellett tudassa, miszerint a körében töltött órákra mindenkor örömteljesen fogok visszaemlékezni.

Budán, 1865, december 20-kán.

Ferencz József m. k.

Ujdonságok.

— Lapunk jövő osztrótki számát a három ünneppnap miatt ki nem állíthatván a nyomda, a legközelebbi szám vasárnap fog megjelenni egy melléklettel.

* *Karácsonhete* rendesen feleleveníti városunkat A boltjárásnak vége-hossza nincs, s oly népesek az utcák mint nagy héten, midőn a Megváltó koporsóját látogatják; e hasonlat különben közelről van véve, mert a járkálás egyik löoka most is a vallásos kegyeletben rejlik; a Karácsoni ajándék, vagy — mint a gyermekek nevezik — Jézuska ajándéka vásárlására siet minden halandó, hogy örömet, jó napot szerezzen általa nagynak és kicsinynek egyaránt. Szép szokás, de vajmi kár, hogy nálunk maholnap fényűzőssé nővi ki magát; — oly pazarlás üzetik a gyermek-játékokkal mostanság, a minő az előtt csak a tündér mesékből volt ismeretes, — A kereskedők vetélkednek a kirakatban, s port szórnak a közönsége szemébe — jól teszik, mert másképp élni nem lehet. — A cukrászok, játék- és ékszer árulóktól le egész a ponyvás kofáig mindenhol pazar fénynyel találkozol, — azt hinnéd: hogy mind arany a mi fénylik, — pedig csalatkozol: sok ember mindenét a kirakatban tartja, hogy hitele legyen, — hogy élhessen mert tudja: hogy a szerénységet éhhalál szokta követni. — — Élünk, vigadjunk, s tiszteljük a vallás hagyományait. — Adjon Isten boldog ünnepeket!

* *Ungvárról* dec. 15-ről írja egyik r. levelezőnk: Folyó hó 3-án este az unghvári műveltebb közönség a nagy-bereznai választók független, józan és példás képviselő választásuk örömére s elismeréséül, valamint Csiky Endre megválasztott képviselőben az elismert becsületesség és hála diadalának ünnepére, ugyan

Az idegen arczán különbféle érzelmek hullámzóttak, öröm, bánat, gyűlölet és hódolat, úgy látszik megrettent és felvidult, elszőrnyedt és fellelkesült egy percz alatt.

Frigyes barátságosan tevő jobbát mentője vállára és szeliden mondá: Nos már ismersz, s nekem szabad-e tudnom kilétedet?

— Igen felség, én egy szegény földönfutó magyar vagyok, nevem Nagy István.

— Magyar?! — kérdé meglepetve a király — s hogy kerülz te vadaskertembe?

— Szüleim jó módu kassai polgárok valának, kik a kurucz-labbancz világ alatt pusztultak el, én mint árva tengődtem a kassaiak kegyelméből mig erőteljes testalkatomért besoroztak, Sileziába küldtek Mária Terézia szép és szerencsétlen királynőm jogaiért harcolni, a harc közben felséged vitéz katonái összevagdaltak s orvosainak mütéje pedig egyik karomtól fosztott meg.

— S te a másikkal, megmaradt kezéddel megvéded ellenségedet, karod és szabadságod rablóját; az égre ez a legnemesb boszu, s legdicsebb elégtétel!

— Igen felség a magyar így szokta megboszulni magát!

— És miért maradtál te a porosz földön — kérdé élénken a király — hisz a béke régen megkötöttett császárnéddal és az állam foglyok kicseréltettek.

— Félkézzel csonkán és koldus módra nem akartam visza térni hazámba, s itt maradtam várva, remélve egy jobb jövőt, hogy nekem is megvirad még valaha.

— Nemde az állatkert igazgatója észre véve roppant természetet szolgálatjába fogadott?

ennek az unghvári dalárdá közreműködésével fáklyás zenét rendezett, melynél Tomor Ferencz tanár és Mocsáry Géza ügyvéd urak a nap hőst leikes szavakban felköszöntvén, ez válaszólag kijelenté: hogy a nagy Deák nyomdokit követvén a jogfolytonosság s az 1848-ki törvények alapján a Haza szellemi és anyagi jóléte tovább fejlesztésében, alkotmányos függetlensége létrehozásában tehetsége szerint közreműködni szent hivatásának esmerendi, — ezután éltetvén a Hazát a függetlenséget, a tisztelgők a szózat eléneklése után, éljenek között szép rendben elvonultak. — Tegnap az országgyűlés megnyitásának általános öröme a város kivilágított s több házak felzászlóztattak — Adja az ég, hogy nemzetünk missioját teljesítse ezen országgyűléshez kötött reményeink megtésvöljenek.

— *Értesítés.* Miután az Abaujvármegye történelmére kibocsájtott aláírási ivatek a nagym. magyar kir. helyt. tanács — körzötetés végett — a megyék és kerületek kormányzóinak, valamint a sz. kir. városok polgármestereinek is hivatalból megküldeni méltóztatott: nehogy az ezen uton előfizetni óhajtok a határidő rövidsége miatt, ebbeli szándékukban gátolva legyenek — az aláírási ivatek beküldésének határidejét 1866 évi január 15-ik napjáig ezennel meghosszabbított.

Kassán december 21. 1865.

KORPONAY JÁNOS,

a m. t. aka. lev. t. s Abauj. főlevélt.

— *Nyilatkozat.* Az unghvári r. l. lelkiismeretes kötelmének tartja a Felvidék 101. számában közölt levele nék azon pontját, mely szerént „egy Turja-völgyi jegyző azért mozdított volna el hivatalától, mert Csik Andrásra szavazott” oda módosítani, miszerént az illető jegyző több rendbeli hivatali visszaélések miatt ellene régen folyamatban volt vizsgálat nyomán, és még a követválasztás előtt mentetett föl hivatalától, miről r. l.-nek a hiv. iratokból meggyőződnie elég alkalma volt. — Ugyan azon levélnek a dalárdára vonatkozó sorait oda módosítja, hogy az engedélyért beadott kérvénynek hosszas föl nem terjesztését részint a kérvényezőök hiányos beadványai, részint a dalárda kebelében fölmerült egyenetlenség, s ennek következtében szükségessé vált újra alakulás okozta; kérdéses levélnek közlése előtt azonban már minden rendbe hoztatván a dalárda folyamodványa kedvező véleménynyel terjesztett fel a főkormányászkékh. Kelt Unghvart 1865. decz. 21.

Vegyes hírek.

— *Ó Felsége f. hó 20-án* este fél 10 órakor történt legmagasabb elutazás alkalmával azon utcák, merre Ó Felsége nyitott kocsija és kísérei mentek, fényesen voltak kivilágítva. Az időtáj daczára nagy sokaság leste a egymagab távozót, kinek ittléte oly sok szép reményt keltett minden egyes honfi és honleány kebelében. A bizalom, mely Ó Felsége megérkezétekor jelszóul tüzeztett ki, bizalommal találkozott, és ezen kölcsönös bizalom, melylyel közügyeink kibonyolításának nagy mun-

— Ugy van felség én vagyok az étető mester. s gyakran van alkalmam megküzdeni e szörnyű vadakkal.

— De ezentul nem fogsz többé soha — viszonzá a király — vedd e gyémántos burnót szelenczét, s tartsd meg e rémes és dieső óra emléket, s bármit kérjen, bár mit kívánjon e szelencze előmutatója, én teljesitem azt, Isten veled magyar, én nem feledlek el soha.

S Frigyes király egy könynyel szemében távozott.

— Nem nem — mondá magában Nagy István én nem fogom elfogadni kegyelmedet, mert nem érdemlem azt, egy veszélyben forgo embert megmenteni mi egyéb, mint emberbaráti köteleesség, melyet elmulasztani bűn, de teljesíteni nem erény! — E gyémántos szelenczét mint becses emléket egy nagy hatalmas királynak elteszem, de kéni könyörögni, mig e fél kar mozogni bir, nem tudok, oh Frigyes ha te büszke voltál egy vadállat előtt meghajolni, én még büszkébb vagyok hogysam kizsákmányoljam nagylelkűségedet, az igaz hogy szegény maradok, de ónézetem nem pirulhat, én a nyomorban is megőrizem nemzeti jellemem becsületét!

II.

Frigyes királyt ezután államügyek roppant halmaza foglalta el, mert ő maga volt egy személyben, országglár, külügyér, belügyér, titkár, főtábornok, gazdasz bölcsész, építész, s mikor az est szabad órái elkövetkeztek, s bevégzé királyi köteleességeit elővette kedvencz fuvoláját s elzengette azon, költői szép remekeit.

Frigyes eleinte várta Nagy Istvánt hogy királyilag megjutalmazza, de a birodalmi gondok, szórakozások és ünnepek lassanként kitorútték emléket a szabadítóknak sőt szeszélyes természete újabb veszélyes kalandokba sodorta.

kéja megkezdett, szebb jövőnk reménysugarait tükröz-
teti élénk. Ő Felsége saját nyilatkozata szerint örömmel
gondol a legközelebb itt töltött napok történelmi emlékei-
re, mely nyilatkozat nekünk kezességültség olgáhat, hogy
nemsokára ismét közöttünk lesz ezen emlékeket szapo-
ritandó.

— Jól értesült körökben azon örömdetes hirke-
ring, hogy az udvarnál már nagyban készülnek Ő Felsé-
gének, a császárnének legközelebb történő lejutételére,
sőt némelyek már egész határozottsággal állítják, mi-
szerint jan. 16-kán Budán már fogadtatás is történik Ő
Felségénél. — Szivesen hiszszük azt, a mi óhajunk,

— Pest utczáin — olvassuk a P. N. — ban — talán
16 év előtt volt még oly zaj, élénkség mint jelenleg.
A kocsi zörgése a rendes időhöz mérve megtízszerezve
egy pillanatig sem szünetel, a járó kelőtől egész napon
át elborított utcák estvére még zajosabbakká lesznek,
mint a korteskedés legfényesebb szakában, még éjjel után
is viszhangzik a vig tanyákról jövők danája. De a tegnapi
napnál zajosabb napunk nem volt. Reggeltől félelőszakáig
minden ember talpon volt. Délelőtt a Budára vezető fő-
utczák, melyeken a főurak és képviselők az országgyű-
lés megnyitása ünnepélyére siettek, utóbb a muzeum és
megyeház környéke, hová a honatyák tanácskozássa
gyűltek, el volt borítva néppel; estvére pedig az Ő
Felsége tiszteletére rendezet fáklás menet elő- és utócsa-
patjában a testvér főváros csaknem egész népségét
együtt láttuk. — E fáklás menet egyszerű látványt,
nyújtott a mint a 4000-nyi fáklja lángra összefolyva két
párhuzamos ágba kanyarodot fel a várhegy oldalán. A
fáklja sorok közt száz meg száz zászlóvivő, 4 katonai
zenekar, a budai dalárda, a pesti unio, a buda-pesti dalár-
da, a nemzeti dalkör, az ó-budai, promontori és bicskei
dalárdák külön-külön csoportokban vonultak a királyi
kastély fele. A kastély előtti tér szűk volt a tö-
meg befogadására. A szünni nem akaró éljenzés zaja
lehallatszott a Dunára. Ő Felsége két huszár egyen-
ruhában az erkélyről nézte az üdvözlőket. A dalárdák
Erkel Ferencz vezetése alatt Mosonyi „Ébresztőjét,”
Egressy népdalát: Oh ne mondj engem rózsádnak,“ s
Kölcey himnuszát adták elő.

* Feltűnő, — írja a M. V. hogy a legcentralistiku-
sabb bécsi lapok levelezői is, kik eddig mindig csak csá-
szárt kerestek Magyarországon, kivétel nélkül „Király
Ő Felségéről beszélnek most.”

— Ő Felsége a fogadtatások alkalmával a pestvárosi
küldöttségnek, melyet a gyöngélkedő főpolgármester
helyett a városi főbíró vezetett, körülbelül eze-
ket mondá magyarul: „Örvendek, hogy önöket,
Pestvárosa képviselőit láthatom és nyilváníthatom, hogy
igen kedves alkalmat találtam, önök loyális érzelmeiről
ujolag meggyőződni.” — Aztán német nyelven folytatá:
„Igen jól esik atyai szívemnek, hogy önök búségéről az
ország szívében meggyőződhettem. Kedvező jósjelül
veszem a jövődre nézve, hogy önök ily hazafias lelke-
sedés mellett annyi nyugalom- és komolysággal párosult
rendet tudnak tartani. Annival inkább örülök ennek,
mivel remélem, hogy önök e nagyfontosságú országgyűlés
tartama alatt melytől a nemzet, az ország, sőt a birada-
lom jövője függ, hasonló magatartást fognak tanusítani,
és így a fenforgó nehézségek megoldására segédkezet
nyújtandának.” — A küldöttség tagjai bemutatásának
végével Ő Felsége lelkes éljenzések közt visszavonu-
landó volt; az ajtónál azonban visszafordult és a leg-
tisztább, csengő magyar szóval még ezt mondá: „Rö-

vid időn a Császárnével jelenek meg önöknél, s bizvást
remélem, hogy önöknél akkor is hasonló szívelyességet
és loyaltást fogok találni.”

— B. *Estvós József* mult szombaton Ő Felségétől
hosszabb külön kihallgatáson fogadtatott.

— A budai királyi várpalota azon termeit és csar-
nokait, melyekben most a magyar király, nem sokára pe-
dig a királyné is lakását fogja venni — így írják le a
lapok. — A történelmi nevezetességu szobákba szőnye-
gekkel borított s gazdagon díszített széles lépcsőzet
vezet fel. A tágas előcsarnokból az első királyi salonba
jutunk, melynek falai egyszerű kárpitokkal vannak fű-
ve; a díszítvény arany, fehér alappal, mi oly nemesen
veszi ki magát. A terem egyik legnevezetesebb éke egy
remek történelmi festmény: „Eugen herczeg a zentai csa-
tában.” Balra egy ajtó nyílik, mely a király magán szo-
bába vezet, de mi azon ajtó felé fordulunk, melyen át
egyenesen a trónterembe lehet jutni. A pompás és nagy-
szerűen berendezett terem falait krisztály-tisztaságu sár-
ga márvány borítja, mely az egésznek rendkívül ragyo-
gó tekintetet kölcsönöz, s mihez igen jól illik az arany
díszítvényü fehér boltozat. Karzatok és tribünök nincse-
nek. A masszív arany tükrök s az épp oly tömör gyer-
tyatartók valódi királyi fényt árasztanak szét. — A leg-
kittűnőbb pont azonban természetesen a bemenettől bal-
ra emelkedő trón, mely tagadhatlanul a legtűndöklőbb
látványt nyújtja a szemnek. Rilka értékű mű ez, arany-
ból bársony vánkossokkal ellátva. Két oroszlan tömör
aranyból, s még is igen finoman dolgozva, képezi a trón
karjait. A támla felett egy himzett korona látható,
melynek a legszebb drágakövek és gyöngyök szemkár-
rázatolag csillognak. Rendkívül emeli a trón szépsé-
gét a felette álló mennyezet, mely arany himzettü vörös
bársonyból van készítve, s melynek négyyszögén ugyan-
nyi nemzeti színű tollbokréta díszel. A trón mellett
egy arany asztalka áll, melyről a király a koronát fejére
teszi. A trónteremből a király és királyné szobáinak
egész hosszu sora nyílik. A király lakosztálya a kis
trón teremből s a háló-, író- és öltöző-szobából áll. A
három első terem fehér alapon arannyal van díszítve, s
a tükrök, alakok és butorokról számúve minden tulter-
heltség, mi a nemes egyszerűség őszhangját zavarhatná.
Kedves tekintetet nyújt az öltöző szoba, melynek buto-
rai sárga damasszal vannak bevonva. Királyi fényvel
van kiállítva a közös háló terem, hol a díszítvények vi-
rágos damaszából állnak s az ágyak aranyozott pálysan-
derből vannak készítve. A közös étterem díszítvénye
ismét arany fehér alapon. A királyné lakosztálya, az
öltöző szobából, a pompás salon, író-szoba és kis trón-
teremből áll, melyek általában sokkal nagyobb fényvel
vannak berendezve, mint a királyi szobái. Különösen el-
ragadó a sárga damasz butorzatú öltöző szoba, s a leg-
szebb vörös damasztól csillogó salon, melynek padla-
tát csodás tükélyvel dolgozott szőnyeg vonja be. A szín-
változatosság itt azonban még nem éri végét. A királyné
trónterme a legszebb kékszintű tündeti fel, melylyel éles
ellentétben áll a sárga trónmennyezet. A padlatot pom-
pás indiai szőnyeg borítja. A királyné szobáiban köz-
elebről igen sok újítás tétetett, s névszerint több ékit-
mény, író- és pipereasztal egészen megfelelő fényvel
és izléssel rendeztetttbe.

(— A távirati díjak leszállítása) A „Wien. Ztg.”
mai száma közli, hogy Ő Felsége dec. 14-én kelt legma-
gasabb elhatározással elrendelte az ausztriai birodalom

területén is a német-osztrák táviradaegylet új tarifájának
életben léptetését. A rendelet érvényes 1866. január
1-től.

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

Elvbarátunk Vass Gyula, és Gönczy Albert között,
a Zempl. Híradó 46 és 48-dik számaiban egy oly pole-
mia fejlődött ki, melynek alapja egy részt a legnemesebb
emberbaráti érzelem, más részt légből kapkodott kohol-
mányok s piszkolódások levén, — közös barátai Vass
Gyulának, csorbát soha nem szenvedett becsületessége
érdekében, egy nyilatkozatot szerkesztettek, felkérve a
Híradó szerkesztőjét annak közlésére. S mindamellett
hogy annakszörül szórai közlését két megbízottunk előtt
ígéré, közbotránykozásunkra azt csonkán adta, a sértett
becsület elégtételére mindenek felett szolgáló részét
hagyva ki. Ide igatjuk tehát, a Híradóban közölt cikket
aláírottak, az említett önkényleg kihagyott utórészét,
kérve annak becses lapjában közlését.

„Nem így Gönczy Albert! . . . kihez azonban, mi-
után itten a becsület dolgáról van szó, semmi közünk; de
annyival fontosabb szavunk van a szerkesztőséghez,*)
melytől joggal lehet megkövetelni, hogy hivatását is-
merve, különösen szenvedélyekre fajútható polemikánál,
a cselekmények kezdő szálainak kiágazására, s ezek
erkölcsi rugóra folytonos tekintettel legyen, és az oly
egyénséget, ki minden önzés nélkül, pusztá jó szándék-
ból, az egymást bántalmazó viszályos felek közé lépve,
békítőül veti oda magát, mi becsületességének s emel-
kedett nemes érzelmének már egy maga is elég bizony-
sága, — ily egyént csak pusztá tagadással s kellő bizo-
nyíték nélküli rágalommal hadonázó ellenfele által le-
bunkóztatni, s az erényességet a piszkolódó szavak
fertőjébe sülyesztetni ne segédkezzék, mert ha még maga
a sajtó is a becsületlenkedés eszközüvé szegődik, hol marad
fenn akkor a társadalomban a becsületesség mentő
garantiája?!

Piliszy Zsigmond, s. k. Egri János s. k. Juhász
Antal s. k. Majorosy Sándor — Cselei János, — Ma-
totay Etele, G. Andrassy Gyula, Dókus József. Balogh
Károly, Horn János, G. Károlyi Ede, Éva András, Karós-
sa Endre, Szőgyéni Imre, Barthos Tivadar, Reviczky
József, Sziráky Gyula, Fekete János, Stepan Mihály,
Csiszár Gábor, Kossuth Gusztáv, Barna Bertalan, Vályi
István, Szemere Miklós, Molnár István, B. Barkóczy Mi-
hály, Cseley Gusztáv, Ghiczzy József, Komáromy István,
Zoldy Antal, Vékey Gedeon, Bideskuthy Sándor, Mészár-
ros József, Szirmay István, Pilisy Ferdinánd, Löcherer
Mihály, Lengyel Soma, Cseley Antal, Kossuth Pál,
Orosz Sándor, Orosz Mihály, Szalánczy István, Fódor
István s. k. i.

*) Az e rovat alatt közlöttekért csak a sajtóható-
ság irányában vállal felelősséget a szerkesztő.

**) Akkortájban nem lévén n e v l e g e s szer-
kesztője a Z.-Híradónak, nem tudjuk ki ellen van intézve
ezen megrovás. Szerk

Egy ily kalandból hazatérve a királyi palota leg-
alsó lépcsőzeténél egy gyönyörű fiatal lánykát látott ülni
kezében virág kosárával, a lányka oly esdőn, oly édes-
deden függesztő rá búbajos két szemeit hogy a király
egészen ellágyult.

— Tessék székfűt venni — mondá a kis kertész-
nő, ragyogó virág füzérét mint egy szép Flora magasra
emelve.

Frigyes egyet a legszebbek közül kiválasztott, s
midőn a szagos bokréttát orrához emelte egy nagy arany
szelencze zajos csörömpöléssel gördült ki belőle.

— Gyémántos szelenczém! — szólt meglepetve a
király — leány hol vetted ezt?

— Felség, jegyesem ajándékozta nekem, mint sze-
relmének legdrágább zálogát.

— Ő az én szabaditóm s én egészen elfeledém őt
— mondá magában a király, — rég őseim sirboltjában
porlanék, ha ő ki nem ragad a halál torkából s én egy
nyomorult burnót szelenczével fizetém meg szolgálatát,
— Oh Frigyes! Frigyes! te arról álmodozol hogy nem-
zeted egy ezred év múlva is áldó imádság mellett emle-
geti nevedet; hálát vársz az utókortól te, ki a leghálát-
lanabb feledékeny ember vagy!

— Felséges uram, kegyelem és bocsánat e merész
lépésemért, de lángoló szerelmem őrlt kétségbeesésig
győtré szívemet, igen mert szerelmem őt, kit vissza adtam
az életnek, a halál fagyos szelét elűztem ágyától, a gyöt-
relem verajtekét letöröltem homlokáról, az én szavamra
vidult fel először sötét lelke, mosolygott szomorú arca,
én ápoltam őt a nyomor és fájdalom óráiban a hazát-
lan földönfutó koldusnak hazát, családot s boldogságot
adék, és ő jóságomért királyilag megjutalmazott, mert ő

is szeret teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejé-
ből minden gondolata, vágya, öröme, dicsősége csak is
bennem összpontosul, ha feltárlna előtte a szépségek és
tündérek paradicsoma, ő nem választana mást, csak Klá-
rát a kis kertész leányt.

— Istenem e gyormokded szívben mennyi láng,
mennyi szerelem honol! s mi gátolja egybekeléstököt,
talán szülei parancs és tilalom.

— Egyedül a nyomor uram király! ő szegény és
nyomorék ki csak napi díjából tengődik, mig én letarlom
kis kertem virágait hogy elaggot szüleimet táplálhassam,
s ily szorongalott helyzetben a házasságot végrehajtani
bűn és átok lett volna.

— Nős és mit határozatok tehát? kérdé érdekel
a király.

— Egyetlen kincsünk e gyémántos arany szelen-
cze volt, az ékszerész száz darab aranyat ígért érte, de
nem volt erőnk és bátorságunk eladni nagy Frigyes
ajándékát, végre én elhatározám hogy vissza viszem tu-
lajdonosának, „a ki adta az el is veheti” mint az irás mondja
— felséged kifizeti nekünk a száz aranyat, én egyet
emlékül elteszek és zsinorra fűzve keblemen hordandom
mint a legjobb legnemesebb király szent ereklyéjét, a 99
aranyon pedig kis majort bérlünk, gazdasághoz kezdünk,
s egyesülve két szerető szív imája — szent tömjénként
fog az egekhez emelkedni, hogy áldja meg az ég üdvünk
és boldogságunk alkotóját a nagylelkű Frigyes!

— Klára mily szép vagy így a szerelem magasztos
hevélyében, átszellemült lényed körül valami égi dicső-
szemeidben isteni tűz ragyog és szivedben vég nélküli
örült szerelmem tanyáz a vitéz magyar iránt, s te e sze-
relmet s annak minden gyönyörét megvásárolhattad

volna e szelencze árával, s még sem levéd, mert nagyobb-
ra becsülted királyod ereklyéjét saját igénytelen bol-
dagságnál, ez valóban szép és nemes honleányi erény
s te megérdemled, hogy még e földön üdvözlj.

— Köszönet e kegyelemért felség, tehát megbo-
csátja a szentség törést, hogy királyom ajándékát s ked-
vesem egyetlen kincsét áruba bocsátottam.

— Igen igen kis bűnös, neked még valódi bűnöket
is meg tudnék bocsátani, azonban rossz neven veszem
Nagy Istvántól, hogy a szükségben segélyért nem folya-
modott, holott biztosítam őt örökös és állandó kegyel-
memről.

— Nagy István szerény, ő tettében nem talált
jutalomra méltó érdemelt, ő azt állítja, ez tisztán köte-
lessége volt s nem akarván kizsákmányolni felséged
kegyeit, inkább szegény és boldogtalan maradt.

— Jól van gyermekem, ha ő szerény én pedig igen
búske vagyok, s tudom s felfogom kötelességemet,
most menj haza, légy hallgatag és titkolózó még ked-
vesed előtt is, várj békén, higgy, remélj és szeress, mert
a tőröké a menyeknek országa.

Frigyes felrohant a lépcsőkön és szobájába sietett,
izgatott boszus és heves volt, szemrehányást tett öna-
gának hogy feledékenysége által oly sokáig késlelteté e
két szerető szív boldogságát, azonban méltán nehezelt
Nagy Istvánra is, ki a könyöradományt vagy kegyaján-
dokot elfogadni vonakodott, vajon oly igazán szereti-e a
szép kertész-leányt? vajjon kiállaná-e a tűz próbát?
ám lássuk.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, december 23-án 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5 80	—	5 20	—
Kétszeres "	4 20	—	—	—
Rozs "	3 70	—	2 60	—
Tengeri "	2 80	—	2 60	—
Árpa "	2 20	—	1 80	—
Zab "	1 60	—	1 40	—
Kása "	6 60	—	6 20	—
Borsó "	8 60	—	7 60	—
Lencse "	7 40	—	6 40	—
Bab "	7	—	6	—
Örlött dara "	10 60	—	10	—
Tatárka "	7 50	—	—	—
Burgonya "	1 68	—	1 52	—
Aszuszilva "	8 80	—	7 20	—
Szesz itczénként	—	16 1/2	—	16
Marhahus fontonként	—	13	—	—
Bornyuhus "	—	20	—	18
Sertéshus "	—	16	—	14
Vaj itczénként	—	56	—	52
Zsir "	—	30	—	28
Szalonna fontonként	—	40	—	36

Kassa, december. 23. Egész héten vásár volt. — Az életára nem változik, a különbség alig egy pár kr. — A karácsoni szükségletek olcsók. Vaj itczénként 50—60 kr. — Méz itczénként 48 kr. — Dió 8 darab, egy krajczár. — Kecsege fontonként 60 kr. — Időjárásunk zuzmorás; az egész hét havas esős volt. — A piaci árak hivatalos kimutatása fennebb olvasható.

Eperjes, december 22-én. Buza köblönként 6 frt. — 5 frt. 60. Rozs 4 frt. — kr. — 3 frt. 80 kr. Tengeri 4 frt. — kr. — 3 frt. 60 kr. Árpa 2 frt 40 kr. — 2 frt. 20 kr. Zab 1 frt. 90 kr. — 1 frt 80 kr. Kása 6 frt 80 kr. 6 ft. 40. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. — Lencse 7 ft 20. — 7 frt — kr. Bab 7 frt. 20 kr. — 7 frt. — kr. Örlött dara 12 frt. — kr. — 10 frt. Tatárka 6 frt. 40. kr 6 frt 20. Burgonya 1 ft 20. — Aszuszilva 8 ft. 40. Szesz itczénként (magyar iteze abroncs alatt 30 foku) 17 kr. Marhahus fontonként 11 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 18 kr. Vaj itczénként 54 kr. Zsir 40 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánként 8 ft. 80. Zsemlyeliszt 7 frt. 80. Középkenyérliszt 5 frt 60. Rozs középkenyérliszt 5 frt. 20

Gálszécs, dec. 21. piaci árak következők voltak: Buza köblönként 5 frt 80. Gabona 3 frt 60 kr. Árpa 2 ft

20 kr.; Zab 1 frt 40 kr. Paszuly 6 frt — kr. Lencse 7 frt 40 kr. Krumpli 1 frt 30 kr. Vaj itczéje 44 kr. Szalma mázsája 70 kr. Szalma mázsája 40 kr. Szesz itczéje 14 kr. Tojás 6 darabja 8 kr.

Sorshuzás.

Bécs december 13. tartott sorshuzás alkalmával huzott vetkező számok huzattak: 17, 2, 24, 8, 82. Legközelebbi huzás december 27-án.

Bécsi börze december 23-ról.

5% Metallique	62.90
Nemzeti kölcson	65.95
Bankrészvény	787.—
Hitelintézeti részvény	155.90
Londoni	104.50
Ezüst	105.—
Arany	5.—

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra — p.	11 —			
Miskolcz "	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj "	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen "	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad. "	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok "	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest "	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs "	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest "	6 " 25 " reggel
Czegléd "	9 " 27 " "
Szolnok "	10 " 27 " "
Püsp. Lad. "	1 " 26 " délután
Debreczen "	3 " — " "
Nyiregyháza "	4 " 28 " "
Tokaj "	5 " 25 " este
Miskolcz "	7 " 29 " "
Kassa érkezés	10 " 35 " "

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárra, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
" Tarnóvára, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, esőtörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkács: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. o. é.	

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvétel-ügynökség Munkács: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

8245. sz. 148(2)3

Hirdetmény.

Kassa szab. kir. város közönsége részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint a városi faraktárban levő fanemek árai a jövő 1866. évi január 1-től kezdve a következőleg állapítottak meg.

- 1 öl fűrészelt bikkfa 7 frt. — kr.
- 1 öl vágott dorongos bikkfa 6 f. —
- 1 öl vágott kevert galyfa 4 f. 25 kr.
- 1 öl fűrészelt tölgyfa 5 f. 50 kr.
- 1 öl vágott dorongos tölgyfa 5 f. —
- 1 öl karófa 8 f. —
- 1 öl fűrészelt fenyőfa 4 f. —
- 1 öl fűrészelt nyírfa 6 f. —
- 1 öl nyár- és égerfa 5 f. —
- 1 öl fűrészelt gyertyánfa 7 f. —

Kelt Kassán, az 1865. évi decemberhó 4-én tartott bel- és kultúrügyi vegyes ülésből.

Z. 23985. 153(1) Z.

Kundmachung.

Von der k. Finanz-Bezirks-Direction in Ungvár wird hiemit bekannt gemacht, dass der Grossverlag in Ungvár mit Ende Februar 1866 aufgelassen, daselbst mit 1-ten März 1866. ein Subverlag oder eventuell ein excindirter Verlag errichtet, und mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem geeignet erkannten Bewerber, der die geringste Provision fordert, provisorisch verlichen werden wird.

Dieser Sub- und excindirter-Verlag, mit welchem auch ein Stempelmarken Verschleiss verbunden ist, hat sein Material bei dem Districts-Verlag in N. Mihály zu fassen, und es sind demselben die Grosstrafiken in N. Berezna und Kis-Várda, dann 291 Kleintrafiken zugewiesen.

Da es vielleicht manchen Concurrenten willkommen sein dürfte, das Tabak Mate-

rial unmittelbar aus dem Tabak Magazine in Kaschau als aus dem Districts-Verlage in N. Mihály zubeziehen, so ist sich hierüber im Offerte eventuell auszusprechen, indem jenem Anbothe, welches für das Aerar günstiger ausfallen sollte, der Vorzug gegeben werden wird.

Bezüglich der Stempelmarken fungirt der Verleger nur als Kleinverschleisser gegen Bezug von 1 1/2 % Provision.

Der Verkehr des Grosverschleissers in Ungvár betrug innerhalb des letzten Jahres an Tabak und cigarren 917. Zentner 23 Pfund 11 Loth im Geldwerthe von 59,108 frt 31 kr. Das Aerar übernimmt jedoch rücksichtlich dergleichen Fortdauer der Provisions-Ausmittlung bei der Concurrenz-Verhandlung zu Grunde gelegten Verschleiss-Ergebnisse dieses Verschleiss-Platzes keine Haftung.

Nur die Tabak-Verschleiss Provisionen haben den Gegenstand der Anbothe zu bilden.

Der unangreifbare Vorrath beträgt 14776 frt 83 kr. für diesen Verschleissplatz ist auch ein stehender Credit bemessen, im Betrage des unangreifbaren Vorrathes.

Die Bewerber um diesen Verschleissplatz haben 10 percent des Geldwerthes des 14. tagigen Vorrathes als Vadium im Betrage von 246 fl. 80 kr. vorläufig bei der nächsten k. k. Cassa zu erlegen, und die diesfällige Quittung dem, mit dem Eingaben Stempel pr. 50 kr. versehenen und eigenhändig unterschriebenen Offerse anzuschliessen, welches belegt mit Grossjährigkeits- und Sittenzeugnisse längstens bis 10-ten jänner 1866. mit der Aufschrift „Offert für der Tabak-Verlag in Ungvár“ bei der k. k. Finanz-Bezirks Direction in Ungvár einzureichen ist.

Die Offerte sind zu verfassen wie das Formulare lautet, indem Offerte, welche was immer für Bedingungen enthalten,

gar nicht berücksichtigt und sogleich zurückgeschossen werden.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit der Tabak-Verlag in Ungvár unter genauer Beobachtung der, diesfalls bestehenden Vorschriften, und ins besondere auch in Bezug auf die Material-Bevorzugung gegen eine Provision von oder gegen Verzichtleistung auf jede Provision — vom Tabak-Verschleiss im Betriebe zu übernehmen.

Die in den Öffentlichen Kundmachungen angeordneten Beilagen sind hier angeschossen.

Eigenhändige Namensfertigung, Wohnung Character (Stand).

Von Ausen.

Offert zur Erlangung des Tabak-Verlages zu Ungvár.

Ungvár am 14. dec. 1865.

Magán hirdetések.

Alóírt kassai lakos alsó külváros Jekelfalusi ház 188. sz. a. saját erdejéből szállított finom első rendű Bikfa 6 frt 50

Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedése Kassán (Főutca, 451. sz. a., a Steer-féle házban az Urban-torony és a piacz átellenében) ajánlja bötartalmu ráktárát mindennemű ifjuságiratok, képeskönyvek, naptár, képek, hangjegyek, műtárgyak, földgömbök, térképek, gyermek- és társasági játékok, rajzszerkek, fénykép és albumoknak, melyek

karácsoni és ujévi ajándékokul

nagyon alkalmazhatók.

Ajánlja továbbá dus tárát mindennemű bel- és külföldi levelek és borítékoknak, üzleti levélpapíroknak negyedrében, 120 darab 1—4 forintjával, egy sornak ingyen dombor kinyomatával, körzettel ellátott levélpapírokat, író- és rajzeszközöket, festékládácskákat, acéltollak, tollnyelek, író- és aranyrammokat, játékkártyát, jegyek, vonalzott üzleti-, előíró- és jegyzetkönyveket,

ujévi és üdvözlőjegyeket.

Ugyanott előfizetések a „Bazarra“ 1 frt. 50 kr. és „Viktóriára“ 1 frt. 20 kr. jával egy évnegyedre elfogadtatnak.

☞ Könyvjegyzékek és mintalapok nála mindenkinek megtekintésül mindig készen vannak.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

krjával bécsi ölenként bármikor kapható, harmadnappal előre megrendelésnél a fajdíjmentesen házhoz szállítatik.

Farkas József,

152(1)2 kementzi és ranki közbirtokos.

Uj

melegágy - ablakok

veresfenyőből 4 □ láb, darabja 1 f. 75 k., megvasalva, beüvegezve darabja 4 f.

Pausz Tivadar,

149(2)3 üvegraktárában.

Kőbányai sörraktár.

Sörkedvelőknek és fogadósnak. Alulírottál sikerült Dreher kőbányai sörgyárából egy állandó lerakatot biztosítani: és a t. cz. közönségnek bármely mennyiségben, még fél akónként is, ugyanazon áron mint ott kőbányán helyben, beszámítva a fuvarbért, készpénz fizetés mellett, minden időben szolgálatára áll.

Freudenfeld Antal,

154(1)a „magyar király“ cz. fog. bérlője.